

Η Παρθενική Γέννηση του Ιησού Χριστού

Σ. Β. Κ.

Η παρθενική γέννηση του Ιησού

Ο Θεός δημιούργησε όλους τους φυσικούς νόμους και μέσα σ' αυτούς και τους γενετικούς νόμους. Επομένως, από τον Θεό εξαρτώνται η κυριαρχία, η ισχύς και η εγκυρότητα των φυσικών νόμων

Οι άνθρωποι είναι επίσης δημιουργήματα του Θεού και υπόκεινται και αυτοί στους ίδιους γενετικούς νόμους, οι οποίοι διέπουν κατά περίπτωση όλα τα υπόλοιπα έμβια. Και ενώ, οι άνθρωποι καμαρώνουν και θαυμάζουν τα έργα της επιστήμης, δηλαδή τα δικά τους έργα, εντούτοις συχνά διστάζουν να δεχθούν τις παρεμβάσεις του Παντοδύναμου Θεού και Δημιουργού τους στο έργο του. Νομίζουν, ας πούμε, ότι οι γενετικοί νόμοι είναι αδύνατον να υφίστανται παρεμβάσεις, διότι ξεχνούν ότι «ὄτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. ~ διότι δεν είναι αδύνατο στον Θεό το οτιδήποτε» (Λουκά 1:37).

Η παρθενογένεση γενικά, θεωρείται από αυτούς τους αδαείς ανθρώπους, αλλά ακόμα και από αρκετούς επιπόλαιους «χριστιανούς», μια αδύνατη και αφύσικη εκδοχή γέννησης. Όμως αυτό δεν είναι καθόλου η αλήθεια αφού η παρθενογένεση είναι μια συχνά παρατηρούμενη αναπαραγωγική λειτουργία σε φυτά, έντομα, ερπετά και ψάρια. Επομένως, βιογενετικά η παρθενογένεση επ' ουδενί αποτελεί φυσική παραδοξότητα.

Στα θηλαστικά, εδώ και μερικά χρόνια (5 Ιουλίου 1996), έγιναν εφικτά, χωρίς σπερματέγχυση, χωρίς πατρικό DNA και κατόπιν κλωνοποίησης, η εγκυμοσύνη και ο τοκετός της προβατίνας Ντόλυ (Dolly). Έκτοτε, η κλωνοποιητική παρθενογένεση θεωρείται ένα είδος τεχνητής παρθενογένεσης την οποία κατάφερε κι αυτός ακόμα ο άνθρωπος. Αποδείχθηκε δηλαδή ότι η παρθενογένεση είναι εφικτή και στα θηλαστικά, με την κατάλληλη ανθρώπινη επέμβαση. Θεωρητικά, μια κλωνοποιητική παρθενογένεση, με ανθρώπινη επέμβαση, θεωρείται εφικτή, σε όλα πλέον τα θηλαστικά, άρα και στον άνθρωπο. Επομένως είναι απόλυτα λογικό να θεωρήσουμε την ανθρώπινη παρθενογένεση κατά μείζονα λόγο εφικτή, με την Θεϊκή επέμβαση.

Εκείνο το οποίο συνιστά το διπλό θαυμαστό, στην παρθενική γέννηση του Ιησού, είναι το εξής:

α) Όπου στα έμβια παρατηρείται παρθενογένεση, αυτή παράγει θήλεα όντα με χρωμοσώματα XX, λόγω απουσίας του αρσενικού χρωμοσώματος Y στην μητέρα τους, διότι αυτό

κληροδοτείται δυναμικά μόνον από την γονιμοποιητική συμμετοχή του άρρενος.

β) Ανθρώπινη παρθενογένεση δεν αναφέρθηκε ποτέ για ιστορικά πρόσωπα παρά μόνον στη περίπτωση του Ιησού Χριστού. Η παρθενική γέννηση του Ιησού Χριστού κατέστη δυνατή με την Θεϊκή επέμβαση του Αγίου Πνεύματος μέσα στο σώμα της Παρθένου Μαρίας. Ο Ιησούς Χριστός ενσαρκώθηκε και γεννήθηκε με παρθενογένεση, απάτωρ εκ μητρός, αλλά ωστόσο άρρην = άνδρας, δηλαδή με ΧΥ χρωμοσώματα.

Κάποιοι άλλοι «χριστιανοί» δεν καλοδέχονται την παρθενική γέννηση του Ιησού και λένε, «κάτι τέτοιο δεν ήταν απαραίτητο, ακόμα κι αν πραγματικά συνέβη. Ο Θεός θα μπορούσε να φέρει τον Ιησού στον κόσμο με κάποιον άλλο τρόπο...». Ο Θεός, ασφαλώς θα μπορούσε να διαλέξει και να καταστήσει δυνατό ότι ήθελε αλλά επέλεξε τον συγκεκριμένο τρόπο, της παρθενικής γέννησης. Στον τρόπο αυτόν, όλοι οι συνειδητοποιημένοι Χριστιανοί και σε αντιδιαστολή προς τους κατ' όνομα «χριστιανούς», βλέπουν δύο εξαιρετικής σημασίας λόγους:

1^{ος} λόγος: Την Μοναδικότητα της Ενανθρώπισης. Η παρθενική γέννηση δεν υπακούει και δεν ακολουθεί την βιολογικά συνήθη ανθρώπινη διαδικασία της αναπαραγωγής, αλλά έχει μοναδικότητα. Η μοναδικότητα της, κατά τον τοκετό, παρθενίας της Μητέρας, υπογραμμίζει την μοναδικότητα του Υιού. Η ενανθρώπιση του Θεού Λόγου έπρεπε να έχει αυτήν την υπερφυσική ιδιαιτερότητα, η οποία θα τόνιζε αυτήν την μοναδικότητα αποκλείοντας το ανθρωπίνως σύνθητες.

2^{ος} λόγος: Το Αναμάρτητο της Ενανθρώπισης. Ο Χριστός δεν έπρεπε να έχει αμαρτωλή φύση και το βάρος του προπατορικού αμαρτήματος (Εβραίους 7:26). Φαίνεται ότι η ανθρώπινη αμαρτωλότητα έχει περάσει από γενιά σε γενιά μέσω των πατεράδων μας (Ρωμ. 5:12,17,19). Η παρθενική γέννηση ματαίωσε την πατρική κληροδότηση της αμαρτωλής φύσης και ο Θεός Λόγος σαρκώθηκε σε έναν τέλειο άνθρωπο, σε ένα νέο αναμάρτητο και υποδειγματικό Αδάμ.

Γι' αυτήν την υπερφυσική ιδιαιτερότητα της παρθενογένεσης, ο Θεός είχε προϋδεάσει και προειδοποιήσει την ανθρωπότητα με τις προφητείες τόσο στο αρχαίο Ισραήλ, όσο και στον υπόλοιπο αρχαίο κόσμο, με τις προσδοκίες των εθνών, καταγεγραμμένες στις διάφορες μεταφυσικές και θρησκευτικές γραμματείες τους.

α) Ας δούμε, κατ' αρχήν, πως περιγράφει η Αγία Γραφή το ιδιαίτερο αυτό γεγονός:

(1) Ο Μωυσής στην Γένεση 3:15, 1500 χρόνια πριν την γέννηση του Μεσσία Ιησού, μας λέει τι είπε ο Θεός στον Σατανά για την εξαπάτηση των πρωτοπλάστων και την ρυμούλκησή τους στην αμαρτία: «Έχθρα θα βάλω ανάμεσα σε σένα και στην γυναίκα κι ανάμεσα στο σπέρμα σου και στο σπέρμα της. Εκείνος (ο Μεσσίας) θα σου λιώσει το κεφάλι κι εσύ θα πληγώσεις την φτέρνα του». Η έκφραση «στο σπέρμα της» είναι μοναδική στην ανθρώπινη ιστορία και μοναδικά δηλωτική της αποκλειστικότητας της συμμετοχής της γυναικός στην ενανθρώπιση του Λόγου. Ο κοινά χρησιμοποιούμενος όρος είναι «σπέρμα ανδρός» (Ρωμ. 1:3). Η μη συμμετοχή ανδρός υπαινίσσεται και την παρθενικότητα της γυναίκας, μητέρας του Μεσσία.

(2) Στον Ησαΐα 7:14 βλέπουμε ξεκάθαρα την γέννηση του Μεσσία εκ παρθένου στην εξής προφητεία: «δια τούτο δώσει Κύριος αυτός υμίν σημεῖον (θαύμα): ἰδοὺ ἡ Παρθένης ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν (παρθενογένεση ἄρρενος), καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ». 750 (Επτακόσια πενήντα) χρόνια μετά, αυτό το θαύμα συντελείται και επαληθεύεται πλήρως ο προφήτης Ησαΐας.

(3) Σ' απάντηση της ερώτησης της Παρθένου Μαρίας «Πώς ἔσται μοι τούτο; ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω», ο Γαβριήλ απάντησε: «Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σε καὶ δύναμις υψίστου ἐπισκιάσει σοι· διο καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ = Το Ἅγιο Πνεῦμα θα ἔρθει ἐπάνω σου καὶ θα σε καλύψει ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό καὶ τὸ Ἅγιο παιδί που θα γεννήσεις θα ονομαστεῖ Υἱὸς Θεοῦ» (Λουκά 1:35).

(4) Ο Ματθαῖος στο στίχο 1:18, δηλώνει

καθαρά ότι η Παρθένος Μαρία «έμεινε έγκυος με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος».

(5) Ο Άγγελος ενθάρρυνε τον Ιωσήφ να μην διώξει την Θεοτόκο Μαρία λέγοντας του «το παιδί που περιμένει προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα» (Ματθαίου 1:20).

β) Από τις παραπάνω περικοπές είναι προφανές και ξεκάθαρο ότι η γέννηση του Ιησού Χριστού ήταν το έργο του Αγίου Πνεύματος μέσα στο σώμα της Παρθένου Μαρίας. Φυσικά η Κυρία Θεοτόκος ήταν το κατ' αξίαν επιλεγέν και αγιασθέν μέσον μιας κατά τα άλλα συνηθισμένης γέννησης. Μόνον η Θεότητα μπορούσε να διακινήσει το θαύμα της απόκτησης άρρενος απογόνου με παρθενική γέννηση. Η Αγία Γραφή διδάσκει ότι ο Ιησούς Χριστός ήταν πλήρης ως άνθρωπος, με υλικό σώμα σαν και το δικό μας, το σώμα το οποίο έλαβε από την Παρθένο Μαρία. Παράλληλα όμως ήταν και τέλειος Θεός, με αιώνια, αναμάρτητη φύση (Ιωάννη 1:14, Παύλου 1^η προς Τιμόθεο 3:16, Παύλου προς Εβραίους 2:14-17).

β). Η αρχαία παγκόσμια μεταφυσική και θρησκευτική γραμματεία προοράται και περιγράφει την έλευση του Θεανθρώπου – Λυτρωτή. Ο αναγνώστης αυτών των κειμένων μένει κυριολεκτικά άφωνος από την συγκλονιστική ακρίβεια και την γλαφυρότητα των περιγραφών τους, που τις κάνει να συναγωνίζονται αυτές των αντίστοιχων βιβλικών προφητειών:

(1) Στις Ινδικές Βέδες, ο Άγκνι, (Σανσκριτικά अग्नि), ο θεός του πυρός και του ήλιου, προσδοκάται να ενσαρκωθεί εκ παρθένου, ως «Φως του κόσμου» και μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων, αποστελλόμενος από τον Ουράνιο Πατέρα.

(2) Στους Περσικούς ύμνους Γκάθας της Αβέστα, του ιερού βιβλίου της αρχαίας ζωροαστρικής θρησκείας, οι Πέρσες υμνούσαν τον αναμενόμενο Σωτήρα Θεάνθρωπο Σασουάντ. (τον ταύτισαν αργότερα με τον θεό Μίθρα). Όταν θα ερχόταν το πλήρωμα του χρόνου, ο Σασουάντ θα γεννιόταν από παρθένα. Την γέννησή του θα ανήγγελλε η εμφάνιση διακεκριμένου αστέρα, ο οποίος θα ήταν «ο αστέρας του». Ο Σασουάντ θα ήταν παντογνώστης, θα αποκάλυπτε τα μέσα για την κατανίκηση του ψεύδους και θα πραγματοποιούσε την ανακαίνιση και τον καθασμό του κόσμου, ως ο κατ' εξοχήν λυτρωτής του. Κατά δε την συντέλεια του κόσμου θα ήταν εκείνος που θα αναστήσει τα σώματα των νεκρών και ως εντεταλμένος του Θεού, θα διενεργήσει την τελική κρίση, αμείβοντας ή τιμωρώντας τους ανθρώπους ανάλογα με τα έργα τους.

(3) Ο Ρωμαίος ποιητής Βιργίλιος, το 41 πΧ., αναφερόμενος στην πλησιάζουσα εκπλήρωση των χρησμών της Κυμαίας Σίβυλλας, στην Δ':4-20 των «Εκλογών» του, μας λέει: «Έφθασε ήδη το τέλος της εποχής των χρησμών της Κυμαίας Σίβυλλας. Επίκειται η έναρξη νέας χρονικής περιόδου, μιας περιόδου παγκόσμιας τάξης. Το Παρθενικό Άστρο θα αναλάβει οσονούπω και όπου να 'ναι φθάνει η επάνοδος της αρχικής βασιλείας του ύψιστου Θεού. Όπου να 'ναι νέα χρυσή γενιά στέλλεται άνωθεν από τα ουράνια ύψη στην γη. Συ λοιπόν, φωτεινή επιλόχεια θεά, προστάτευσε την Μητέρα, κατά την στιγμή που θα γεννιέται από αυτή το Βρέφος, δια του οποίου θα λήξει η προηγούμενη σιδηρά γενεά, για πρώτη φορά και νέα γενεά θα ανατείλει σε όλο τον κόσμο. Αρχισε ήδη να βασιλεύει ο πάμφωτος Ένας Θεός. ... Έλα λοιπόν προς τις μεγάλες τιμές, πολυτίμητε Υιέ Θεού, Μεγάλε Υιέ του Υψίστου, όπου να 'ναι φθάνει η εποχή. Ρίξε το βλέμμα Σου στην ανθρωπότητα, που κλονίζεται από το βάρος της δυστυχίας, το οποίον την εκύρτωσε, και σε όλη τη γη και τις εκτάσεις της θάλασσας και στο βαθύ ουρανό· ρίξε το βλέμμα Σου και δες, πως τα πάντα σκιρτούν για την εποχή, η οποία οσονούπω φθάνει».

Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν Ὑπερούσιον τίκτει

